

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717207971
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3717207971.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, proti žalovanej: B. M., bytom S., N. nad A. XXX, o zaplatenie 5.650,08 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 5Csp/151/2017-122 zo dňa 11. marca 2019, taktó

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovaná **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie konanie, v časti o zaplatenie 474,75 eur, zastavil. Zároveň rozhodol, že žalobu zamietla a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 5.650,08 eur, úrokov vo výške 2 138,64 eur (z dôvodu chyby v počítaní opravil na 2 040,73 eur - čl. 79), úroku 19 % ročne zo sumy 5 650,08 eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 5 650,08 eur od 25.08.2017 do zaplatenia a trov konania. Uvedený nárok si uplatňoval titulom Zmluvy o úvere zo dňa 27.09.2012 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 6.750 eur.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4; § 53 ods. 1 a 9; § 54 ods. 1, 2; § 100 ods. 1, 2; § 101 a § 103; § 488; § 489; § 491 ods. 1; § 565 Občianskeho zákonníka; § 497 Obchodného zákonníka; § 1 ods. 2; § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

4. V priebehu konania vzal žalobca žalobu, v časti o zaplatenie sumy 747,75 eur, späť. Keďže žalovaná nevyjadrila svoj nesúhlas so zastavením konania v tejto časti, súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 747,75 eur, zastavil (§ 145 ods. 2 CSP). Ďalej, po vznesení námietky premlčania žalovanou na pojednávaní, súd prvej inštancie skúmal, či nárok žalobcu je premlčaný, pričom dospel k záveru, že táto námietka je dôvodná. Skonštatoval, že hoci zmluvný vzťah medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu bol uzatvorený dňa 27.09.2012, pred účinnosťou ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý bol do Občianskeho zákonníka zakotvený novelou zákona č. 102/2014 Z.z., schválenou dňa 25.03.2014, účinnou od 01.04.2015, na predmetný spor prednostne aplikoval a použil ustanovenia Občianskeho zákonníka. Mal za to, že predmetný záväzkový vzťah je aj vzťahom obchodným podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka a nestotožnil sa s námietkou žalobcu, keďže zákonodarca doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 OZ definitívne vyriešil a určil, že na všetky právne

vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ ako slabšia strana sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, i keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení § 565 Občianskeho zákonníka. Z upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 11.08.2014 zistil, že právny predchodca žalobcu v tomto upozornení oznámil žalovanej, že ku dňu 08.08.2014 je pohľadávka viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Z daného potom vyplýva, že muselo ísť o splátku splatnú dňa 10.05.2014 (periodicita splátok k 10. dňu v mesiaci), od ktorého dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba pre celý zosplatnený úver podľa ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac máj 2014, pričom táto splátka bola splatná dňa 10.05.2014, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 10.05.2014 a márne uplynula dňa 10.05.2017. Keďže si žalobca svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovanej uplatnil žalobou podanou na súde dňa 30.08.2017, teda po márnom uplynutí premlčacej doby, súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. Ďalej sa zaoberal aj uzavretou spotrebiteľskou zmluvou a dospel k záveru, že Zmluva o úvere zo dňa 27.09.2012 je, v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere ako aj spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Skonštatoval, že žalovanej bola poskytnutá istina vo výške 6.750 eur, pričom už uhradila sumu 1.099,92 eur. V prípade, že by dlh nebol premlčaný bola by povinná uhradiť ešte sumu 5.650,08. V súvislosti s riadnym úrokom v zmluve dohodnutým skonštatoval, že pokiaľ žalovaná neuhradila dlžnú sumu tak ako sa zaviazala, vzniká žalobcovi po splatnosti úveru voči nej už iba nárok na zaplatenie úroku z omeškania (viď uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/98). Pre úplnosť uviedol, že súd prvej inštancie by zamietol i vyčíslený úrok z omeškania po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorý žalobca zakomponoval do zmluvného úroku. Dôvodil tým, že z predložených listín sa nedá jednoznačne vyčísliť, ktorá časť po vykonaných úhradách žalovanej pripadá na zmluvný úrok a ktorá na úrok z omeškania.

5. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP a žalovanej ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, s poukazom na § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) CSP. Namietal, že zosplatnenie úveru znamená vlastne zmenu termínu splatnosti všetkých nesplatených splátok, na ktoré má veriteľ nárok. Mal za to, že podľa § 565 Občianskeho zákonníka, v danom prípade zo strany žalobcu nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čo vo svojej podstate predstavuje stratu výhody splátok pre dlžníka, nie však zánik, resp. zrušenie samotnej zmluvy. Ďalej poukázal na to, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, tzn. v jednotnej premlčacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podľa žalobcu premlčacia doba nezačala plynúť dňa 10.04.2014, ale až 11.09.2014. Upresnil, že predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 27.08.2014, avšak, v zmysle čl. 3 Všeobecných obchodných podmienok, z predloženej poštovej obálky vyplýva, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom bola zo strany právneho predchodcu žalobcu daná na poštovú prepravu až dňa 28.08.2014, čím sa dňa 31.08.2014 považovala výzva na splatenie úveru s príslušenstvom za doručenú. V samostatnej výzve na splatenie dlžnej sumy dal žalobca žalovanej paričnú lehotu na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie žalobcovi zo strany žalovanej uplynula dňa 10.09.2014. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 11.09.2014. Vzhľadom na uvedené žalobca nepovažoval svoj nárok za premlčaný, nakoľko mal za to, že by k jeho premlčaniu došlo až 12.09.2017. Dal do pozornosti skutočnosť, že žalovaná doposiaľ nesplatila ani istinu poskytnutého úveru a dodal, že ak by žalobca uplatnil svoj nárok na súde v dodatočnej lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy na splatenie úveru s príslušenstvom, mohol by súd takúto žalobu považovať za podanú predčasne. K otázke započítavania 10-dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 14Co/410/2017-109 zo dňa 27.03.2018. Ďalej dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/198/2017 zo dňa 19.03.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/83/2018 zo dňa 03.10.2018 a tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo/1201/2009. Uzavrel, že súdy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy a aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil

a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

9. Na základe preskúmania správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu vecí, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentami účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne objasňuje (§ 220 ods. 2- 4 CSP) skutkový a právny základ rozhodnutia, nie je nepreskúmateľné a plne rešpektuje základné právo účastníkov na spravodlivý súdny proces (viď napr. III. ÚS 115/2003). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku a podľa 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

10. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd udáva nasledovné:

11. Zo súdneho spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou, dňa 27.09.2012, Zmluvu o úvere. Uvedená zmluva je spotrebiteľským úverom, na základe ktorého poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej úver vo výške 6.750 eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 165,07 eur mesačne. Keďže žalovaná nesplácala poskytnutý úver podľa dohodnutých podmienok, právny predchodca žalobcu, výzvou zo dňa 27.08.2014, oznámil žalovanej, že úverová pohľadávka sa stáva ku dňu 27.08.2014, predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy bola 6.048,16 eur, na úhradu ktorej bola žalovaná vyzvaná v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia uvedenej výzvy.

12. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Z uvedených ustanovení vyplýva, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľského úveru, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva, podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda k zosplateniu celej pohľadávky za predpokladu, že to bolo medzi stranami spotrebiteľského úveru dohodnuté, pričom však musí byť zachované, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V predmetnom spotrebiteľskom vzťahu bolo medzi zmluvnými stranami zmluvy o úvere právo veriteľa, tzn. právneho predchodcu žalobcu, podľa § 565 Občianskeho zákonníka, dohodnuté v čl. 6, bod 6.2 Obchodných podmienok. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným, celý dlh stanovuje Občiansky zákonník (§ 103, druhá veta), osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej

doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je tak rozhodné zistenie splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil výzvou zo dňa 27.08.2014, z ktorej vyplýva, že pohľadávka sa stala predčasne splatnou ku dňu 27.08.2014. Pokiaľ teda z právneho úkonu, ktorým došlo zo strany právneho predchodcu žalobu k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu úveru, treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu len za podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak vyplýva obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Odvolací súd teda, vychádzajúc z uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka, dospel k záveru, že k uplatneniu práva žalobcu, podľa § 565 Občianskeho zákonníka, v predmetnej veci mohlo dôjsť len pre nezaplatenie splátky splatnej 10.05.2014 (splátka pre ktorej nezaplatenie za súčasného dodržania § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť k zosplatneniu 27.08.2014).

17. Ak teda žalobca ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej 10.05.2014 (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 10.05.2014 a uplynula dňa 10.05.2017. Právny predchodca žalobcu si však uplatnil svoje právo na súde až žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 30.08.2017, t.j. po márnom uplynutí premlčacej doby, a preto súd prvej inštancie správne žalobcovi premlčané právo nepriznal.

18. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že je zrejmé, že ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (napr. lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatniť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ako je tomu v občianskoprávnej úprave (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba) za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu bola premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrte roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde.

19. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s názorom žalobcu, že mohol svoj nárok uplatniť až po márnom uplynutí 10 dňovej lehoty určenej vo výzve, počas ktorej žalovaný mohol svoju pohľadávku dobrovoľne uhradiť. Takýmto výkladom by veriteľa mohli umelo predlžovať zákonom stanovené premlčacie doby, čo zákon nepripúšťa.

20. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku, poprípade, či podal na súde žalobu na plnenie (porovnaj rozsudok NS SR z 12.12.2007, sp. zn. 33Odo/1697/2005 <<http://merit.slv.cz/33Odo/1697/2005>>). Pre splatnosť celej pohľadávky v dôsledku straty výhody splátok nie je významné, keď veriteľ mohol dlžníka z dôvodu jeho omeškania so splátkami o zaplatenie celej pohľadávky najskôr požiadať, ale či a kedy sa rozhodol svojho oprávnenia využiť a či, prípadne kedy ho o to požiadal (porovnaj uznesenie NS SR z 23.11.2005, sp. zn. 21Cdo/424/2005 <<http://merit.slv.cz/21Cdo/424/2005>>). Pritom právo podľa § 565 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/>>

SK/ZZ/1964/40/> môže byť uplatnené či už formou výzvy alebo žalobou, alebo návrhom na nariadenie exekúcie. Ten istý názor zastáva literatúra v komentári k Občianskemu zákonníku (diel 2, § 460 až § 880, prvé vydanie Praha: C. H. Beck, 2008), kde na strane 1500 je vyslovený názor, že záleží na veriteľovi, či svoje právo vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> uplatní, t.j. či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku pohľadávky, prípadne či podá žaloba na plnenie na súde alebo ak už má vykonateľné rozhodnutie povoľujúce splátky pod stratou lehôt - podá návrh na nariadenie exekúcie (viď rozhodnutia NS ČR sp. zn. 20Cdo/717/2008 <<http://merit.slv.cz/20Cdo/717/2008>>, sp. zn. 33Odo/1697/2005 <<http://merit.slv.cz/33Odo/1697/2005>>).

21. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).